

שלחן גבוה יד הלכות ש"י רס"ו

מכפר הקב"ה את כל עונותיהם הנמלכים ב"ה והניחו ב"ה
 חמדת ימים בקיבוץ בחלק הב' סוף פ"ו וז"ל ובפרט למח
 - שאמר אליהו שאל כפרת הנמלכים שם אצל כמאן כו"ט
 ואין לומר דוקא ביום הזה הוא דקאמר ומהני טעולה וזאת
 ל"ל לקראת ברית מילה כמ"ס
 הר"ב ח"י"ס כי לאמר אהנו
 מבקשים בהיום הזה - אלא
 בכל יום ויום שיש מילה
 (טו) אומר לחנוך בו שהקב"ה טורט על אליהו ש"ל
 וימלא שם משום אומר קנה
 קנאות כי טורט בליהך ב"ה ח"ל
 הקב"ה חייך שכל מקום שבו

לערלות וינו בניו להאזינו מהמין במלות מילה טכ"ר והוא
 ז"ל כתב לט"ל כ"כ כלשון רבי' והנו כמאמר לטבירה אחת
 אלא לאו כדאמרן ? תינח כו' ז"ל רבי' כב"י ז"ל כתב
 גרסא קטן שהלדינוכו דופאים בקיאים למולו טוך ח'
 מפני האכלה ויש שם מוהל
 ישראל וכן גכ"י מימול אותו
 ואם מל אותו ככ"י מהו מילת'
 משוכה כל מחמת טכנה מותר
 גלין ז"ל דבר טומ' בפני
 פקוק נפש ומיהו כל אמלו
 אותו קודם ח' אין זו מילת' אלא
 חתיכת בשר בעלת' ואין

חיימין - מלות זו אחת תהיה - שם . ובה - שאמר
 כי עזבו ברימך יאמר שקיימו כמ"ס בזוהר פ"ל לך וכלקט
 ס"ר"פ. ס"ל וט"ו שמעתי שם במדרש שאל ים חזק רשע
 באותה מילה אומר אליהו להקב"ה איני הולך לשם משום
 פלוני הרשע שיש שם והקב"ה מוחל כל עונותיו ב"י ש"ל
 אליהו לשם ח"כ אין חנו כריבין לזכר בזה ש"ל ח"ו לכקש ח"ס
 חס ויאה לטיוט סנדקו מוהל וכל העומדים שם הם מוכפר
 טון וכן הכנהג שאל לזקיק אחר זה מה גם גדולה חוקה
 וכל ישראל בחוקת כשרים ואח"כ רחמי בלבד. שכתב ז"ל
 ויש לאדם להיר אחר מוהל ובעל ברית היותר טוב ולרדך
 אינונו במילתו כוונה . קובחח ומטולה ויגרום שם הולר
 יהיה כמות טכ"ר הא ודאי הדין עמו

י מוהל כו' ז"ע הוא על סמך בעל ברית
 ואם נחנו כו' ז"ל רבינו כב"י כתב במדני בס"פ כל
 הנט המלוה את הכסף להיות מפריש חרומה על חלקו
 מפריש בחוקה שהוא קיים כדלעיל ס"ר"ג ס"ה בהגה י"ס
 ומקיל לה במכירי בהונה כלומר שכהן זה הוא מכיר שכל
 מחנותיה נוח לו אע"ג דלא אסא לידיה ולא הופרש בחרומה
 פריין יכול להקנותה גשמה משום דכל מחנות כהונה
 חשיבה מתקן מוטעת כלומר כיון שאינו יכול לאכלס אלא
 ליתנס לזמן מה לי ליתן לכהן זה מ"ל לכהן אחר ואסור לחנוך
 בו ביאמרינן בהזהר ישראל שאמר ללוי כור של מעבר יש לך
 בידי ראשי הלוי לעשות חרומה על מקום אחר כלומר דהוי
 כאילו בח ליינו מט"ו דמתנה מוטעת היא ואינו יכול הישרא
 לחנוך בו ומיהו חס בדיגדר חור בו חורה היא וכן פסק
 מהר"ם בנתינת מלוה דמוהל ובעל ברית טכ"ר כלומר דאם
 אחר למוהל או לסנדק להיות לו בעל ברית אסור לחנוך בו
 דכיון ומתנה מוטעת היא בחרומות ומעשרות דאם אחר
 ליתן לכהן או ללוי זה קודם שהפריש דאינו יכול לחנוך
 בו מט"ו כן היבר הנה כיון שכונו בפכרם הוא ליתנו למוהל
 ולקניק ח"כ מ"ל לזה מ"ל לזה ואם חור בו הוי מחומרי אמר'
 ואין רוח חכמים נוטה הימנו כמבואר בח"ס ס"י ר"ב ס"ח
 ובר"ם דמ"ט ולפי זה דקמא דהך מלוה למקח וממכר כמר
 שמבואר טור כב"י בלשון הגהות מררכי דמי סנדק . לחביר
 להיות בעל ברית או למול לבנו דריך לקיים לו והביא ראיה
 פדאמרינן ב"ח הא סמטומתא קנייה פ"י סימן שטוסיין
 בסוחרים ט"ב המקשה שהיה קנוייה לו אס כן במקום שנוהגין
 שהמוהל או בסנדק סקונים מלוה זאת בשכר שנומין לאבי
 הכן אס נחן הדמים וחור בו יש לו מי שפרט כמבואר בח"ס
 סר ר"ט ר"ד וה"מ בחי חרעא אכל בב' תרעי לית ז"ל ב"ה
 כמ"ס הר"ב המכה שם ס"ס הנ"ל כלומר בשכר ח' ומה שנתן
 זה נחן זה יש בו מי שפרט או חור מזה לזה אחר שקיבל
 המעות מהראשון אכל אס הבני נוחן יותר מהא' לית ז"ל ב"ס
 וה"ה במקום שגלין בשכר ואמר ליתן למוהל מנה ואחר כך
 מלא מוהל אחר שימול את בנו בח"י מנה שיכול לחנוך ב"י
 ואין בו מי שפרט אס' ממארי אמלאין בו ז"ל אסור ב"י
 ז"ל

הפרש בזה בין ככ"י לישראל ואם לא נאמר את המילכ כזו
 שנאמר עיין לז"ל המעכבין המילה או אלא פרטו יחזור
 לאחר איתרפא ניטלו לז"ל ויפרטו ט"י מוהל ישראל טכ"ר
 וכהן קמ"ס כל שמלו אותו קודם ח' אין זו מילה משמע
 לבריה וביס ח' בריך להטיף ממנו דם ברית דלא עריך
 מנולד מוהל כדלעיל סימן רס"ג ס"ר אכל רבי' כב"י ס"ר"פ
 וכתבתי לכונו שם טכ"ר כחכ דמדברי הרשב"א מתקובה זו גר'
 טכ"ר להטיף ואולי רבי' ז"ל ידוק כן מילא כחכ בהדיא
 שברוך להטיף ממנו ד"כ ומ"ס אין זו מילה היינו להכריך
 יוקא ישראל ולא גוי להכי קאמר דכל חור ח' הוי כחורך
 בשר בעלמא הילכך אין להחזיר אחר ישראל ואין הפרש בזה
 בין שאינו נחן המילה אכל אה"כ שיוכל ירי חובת מילה אס
 עשה פ"י ישראל ואם עשה ט"י גוי בריך להטיף ר"ב בח'
 זכך פרש כבאר הגולה ז"ל וכל חור ח' לא מיקרי מילה פירוש
 לענין חיוב לטול פ"י ישראל יוקא אכל אס מלו ישראל חור
 ח' כראוי יכל כמ"ס רמ"א ס"ר"פ ס"א ח' ואם מלו גוי כראוי
 וחור ח' לטעם פכרעת רמ"א כלומר לטיל שם וכמ"ס שם יע"ס
 בריך להטיף ממנו ד"כ טכ"ר ולס"ו לא היה להרב ז"ל לסחוס
 אלא לנלות שיש חילוק זה שאל מל ישראל ח"כ להטיף ואם
 מל גוי בריך להטיף י"א אס נאחרו בו' כתב בט"ו
 אס נאחרו לז"ל כו' אכל אס לא נאחרו ככ"ל . ח"כ לישראל
 לעשות שם דבר אחר ביום ח' והיינו כדע"ש פסק בעל ש"ע
 באס מל עכו"ס לישראל ח"כ לחנוך ולמול פטס סניח והיינו
 קאפי להטיף ח"כ וזהו עיקר הבוחל של הרשב"א וז"ל כלמה
 לו להרשב"א לכחוב האי מילתא דהא אס נאחרו בו בינין
 ופשיטא הוא אלא דאחי לזיק דכלא נאחר ח"כ כלום ואס כן
 כיון שפסק רמ"א כ"א דהיינו לחנוך וללהטיף גם כאן בריך
 להטיף ר"ב ביום ח' ח"כ בלא נאחרו לז"ל ח"כ לרמ"א
 לכחוב האי מילתא דאס נאחרו לז"ל כו' טכ"ר ולפי דברי
 הש"ך אין כאן קושיא דכתב ז"ל מיהו אס נאחרו לז"ל כו'
 ג"י דאס נאחרו לז"ל בריך סיגמור כהלכתו והיינו שטול
 לז"ל אין או לכרוע אכל היכא ולא נאחרו כלום בריך להטיף
 ד"כ דמילה כחור ח' אף שהיה ט"י ישראל לא חשיבי מילה
 כלל אכל אין ר"ל ואס לא נאחרו לז"ל ח"כ אפי' להטיף דהא
 חור ח' לא מיקרי מילה וגם לטיל ס"ר"פ ס"ק ב' הטלתי
 דלריך להטיף אס נחול חור ח' וחדש דברי גם כנחול ט"י
 טכ"ס קיימין הכא ובע"י עכו"ס אף להרב בריך להטיף
 אלא ודאי לא נח לומר א"כ להטיף טכ"ר

יב ויש לאדם כו' זה לאנו בדרכי משה כתב בח"ו בריך
 לחפש אחר יהודי טוב בעל ברית ס"י להיות סנדק .
 ב"י איבא אליהו ויש אכלו ט"כ כלומר כיון שנהנו לעשות
 במא לאליהו סנדק . לכמא של סנדק כדלקמן סימן רס"ה ס"י
 אס כן בריך שהמנדק יהיה בריך כדשיבא אליהו ז"ל אכלו
 ולפי מה שכתב שאלין אליהו נח לברית מילה אלא ח"כ